

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zast. Mgr. Martinou Sklenskou, advokátkou se sídlem Moravské nám. 754/13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2025, č. j. 17 A 86/2025-30,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 2. 9. 2025 napadl kasační stížností žalovaný (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví uvedený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“).

[2] Tímto rozsudkem městský soud vyhověl žalobě na ochranu před nezákonným zásahem stěžovatele spočívajícím v tom, že dne 4. 6. 2025 žalobkyni vrátil jako nepřijatelnou její „žádost o poskytnutí dočasné ochrany“ podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invází vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů, protože žalobkyni bylo povolení k pobytu za účelem dočasné ochrany uděleno v jiném členském státě EU, a sice v Rakousku. Městský soud určil, že zásah stěžovatele spočívající v tom, že dne 4. 6. 2025 vrátil žalobkyni uvedenou žádost jako nepřijatelnou, byl nezákonný (výrok I.); zároveň městský soud zakázal stěžovateli pokračovat v porušování práv žalobkyně a přikázal mu, aby obnovil stav před vrácením žádosti žalobkyně (výrok II.).

[3] Dne 22. 9. 2025 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, jímž bere svou kasační stížnost proti uvedenému rozsudku městského soudu v plném rozsahu zpět.

[4] V souladu s dispoziční zásadou, která ovládá správní soudnictví, může navrhovatel disponovat řízením nebo jeho předmětem a může tedy i vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl; viz § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Nejvyšší správní soud má s ohledem na obsah podání za to, že se stěžovatel rozhodl vzít svůj návrh zpět, neboť projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje žádné pochybnosti, a dané podání má rovněž veškeré ostatní náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 a 3 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že se řízení o kasační stížnosti zastavuje.

[5] V souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení v případě jeho zastavení právo na náhradu nákladů; to neplatí, byl-li podaný návrh vzat zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele. V daném případě je ovšem stěžovatelem žalovaný, tedy správní orgán. Nejvyšší správní soud tedy podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. rozhodl o tom, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 25. září 2025

JUDr. Viktor
Kučera
předseda senátu